

Az Alapítvány vagyonából Diszkont Kincstárjegyen van elhelyezve 14 033 046 Ft, amelynek a névértéke 16 720 000 Ft (1998. dec. 3-i lejáratral). Az ABN AMRO Banknál vezetett számlán 1998 februárjában 1 015 082,30 Ft volt, a pénztárban pedig 43 246 Ft.

Az 1998. évi bevételek közül az első tétel az Egyesületünk 1997. évi nyereségéből átutalt 560 000 Ft.

A Kuratórium jóváhagyta az 1998. évi költségvetést, amely a következő tételekből áll:

Ifjú szakemberek ösztöndíja, konferencia-támogatása:	1 300 000 Ft
Ifjúsági Ankét	100 000 Ft
Szociális támogatás	1 100 000 Ft
Szenior klubdelután és kirándulás	200 000 Ft
Tudományos cikkek díjazására	100 000 Ft
Eötvös Loránd Múzeum létrehozásához	150 000 Ft
Egyéb kiadásokra	400 000 Ft

Az 1998-ra tervezett kiadás összesen: 3 350 000 Ft

A Kuratórium mindenekelőtt szeretné megköszönni a Magyar Geofizikusok Egyesületének és minden támogatójának a segítségét, köztük azokat a jövedelemadóból származó 1%-okat is, amelyet tagtársaink az adminisztráció egyszerűsítése céljából az Egyesület bankszámlájára utaltak. Az így befolyt összeget az Egyesület elnökségének döntése értelmében az Ifjúsági Ankét részvételi díjainak fedezésére használja fel. A támogatásban az előadást tartó egyetemisták, doktoranduszok részesülhetnek.

Az Alapítvány jövőjét érintő leglényegesebb probléma jelenleg az 1997 évi CLVI. törvény, amelyet az Országgyűlés 1997. december 15-én fogadott el, és amely a közhasznú szervezetekről szól.

Kiemelném e törvény néhány olyan paragrafusát, amely alapítványunk jövőjét, működési feltételeit közvetlenül érinti.

A közhasznúvá váláshoz meg kell újítani az Alapító Okiratot.

A közhasznúság néhány előnye:

— a cél szerinti juttatásban részesülő a támogatás után nem fizet személyi jövedelemadót,

— Az Alapítvány állami pénzekre csak akkor számíthat, ha közhasznú,

— az Alapítvány támogatói csak közhasznú szervezet támogatása esetén részesülnek adókedvezményben,

— a személyi jövedelemadó 1%-ára is csak ilyen szervezet jogosult.

A hátrányok között a megnövekedett adminisztráció és a teljes nyíltság válás említendő, de számos olyan követelménynek is meg kell felelni, amely Egyesületünk életében nem okozhat különösebb problémát, mint pl. az éves beszámoló jóváhagyatása pl. a közgyűléssel, vagy a gazdálkodás nyilvánosságra hozatala. Ezt eddig is megtettünk a közgyűlésen is, és a Magyar Geofizikában nyomtatásban is.

Az elnököket és a hátrányokat figyelembe véve a Kuratórium, a törvény adta jogával élve, a közhasznúvá válás mellett döntött, remélhetőleg tagságunk teljes egyetértésével.

Az átalakulás lebonyolításához szükséges kezdeti lépéseket megtettük.

Úgy gondoljuk, hogy a fenti törvényben definiált 20 féle cél közül Alapítványunknak elsősorban a „szociális tevékenység”, a „tudományos tevékenység, kutatás”, a „nevelés, oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés”, a „kulturális tevékenység”, a „környezetvédelem” és az „euroatlanti integráció elősegítése” célokat indokolt választania.

Végül szeretnénk remélni, hogy tevékenységünkkel és törekvéseinkkel tagságunk egyetért.

Kérjük további bizalmukat, segítségüket, javaslataikat és bírálatukat is.

Különösen fontosnak érezzük a segítségüket a szociálisan rászoruló, szerény tagtársaink felkutatásában és kérjük tagtársainkat, segítsenek abban, hogy tehetősebb munkatatóik anyagilag is támogassák Alapítványunkat, mert az infláció csökkenése a kamatok csökkenésével is együtt jár, ami ebben a vonatkozásban sajnos azt jelenti, hogy a jövőben még névértékben is kevesebb támogatást tudunk csak nyújtani, ha az alaptőke nem növelhető jelentősen.

*Nemesi László,
a Kuratórium elnöke*

KOSZORÚZÁS EÖTVÖS LORÁND SÍRJÁNÁL

A Magyar Geofizikusok Egyesülete, a Magyar Geológiai Szolgálat, a Magyar Millenniumi Emlékbizottság, az MTA Soproni Geodéziai és Geofizikai Kutató Intézete, valamint a Magyar Természetbarát Szövetség Eötvös Loránd halálának 79. évfordulója alkalmából április 8-án koszorúzást rendezett a Kerepesi temetőben. Egyesületünk nevében HEGYBÍRÓ Zsuzsanna az alábbi beszédet mondotta:

A Magyar Geofizikusok Egyesülete felhívására azért gyűltünk itt össze, mert ma 79 éve, hogy meghalt EÖTVÖS Loránd.

1848-ban, a forradalom és szabadságharc évében született és 1919-ben, a Tanácsköztársaság napjai alatt halt meg.

E két történelmi dátum közt 71 év telt el, EÖTVÖS Loránd számára olyan tudományos felfedezésekkel, melyek nyomán neve örökre felíródott a tudomány történetének lapjaira, mint Eötvös-törvény, Eötvös-féle torziós inga vagy mint Eötvös-effektus. Ezen fizikai fogalmak ismertetésére és tárgyalására bőven lesz alkalom az idén, amikor születésének 150. évfordulója alkalmából Eötvös-emlékév kezdődik. De itt, EÖTVÖS sírjánál, emlékezzünk inkább egy olyan embertársunkra, aki EMBERként is megállta helyét a történelmi és társadalmi viharok közepette is. Ennek igazolására a korabeli írásos dokumentumokat, újságokat, a kortársak, munkatársak leveleit idézzük most fel.

A gyászjelentésben ez állt: *vásárosnaményi báró EÖTVÖS Loránd a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a magyar tudományegyetem nyilvános rendes tanára, stb.*

Csak ez a 3 betű, STB állt azon a helyen, ahol fel lehetett volna sorolni számos kiváló tudományos társaságot, melyek előkelő díjaikkal tüntették ki, külföldi tudományos akadémiákat, melyek tagjukká, külföldi egyetemeket, melyek díszdoktorukká választották. A magyar király belső titkos tanácsosává nevezte ki, a *Tudományért és Művészetért* díszjelvénnel tüntette ki. A francia Becsületrend lovagja volt.

„*Ő azonban a kitüntetések sohasem kereste. Csendben és szerényen munkálódó igazi tudós volt, aki elsősorban a saját öröme végezte kutatásait.*” — írta róla PEKÁR Dezső.

„*Tudományos igazságokat keresett, ez volt az egyetlen keresete, s bár a tudománya erkölcsi javakban sokat jövedelmezett az országnak, ő maga szegény maradt. Az ország többet örökölt utána, mint gyermekei, egy egész élet tudományos munkássága, világraszóló híre, dicsősége maradt mindannyiunkra...*” olvashatjuk A NAP c. újság 1921. évi egyik számában.

Az Akadémia elnöki tisztéről is le tudott mondani, amikor úgy találta, hogy túl sok idejét rabolja el a feladat. Erről ő maga ezt nyilatkozta:

„*Én megírtam ... komolyan, becsületesen, férfiasan, hogy dolgozni akarok, és nem bírom el a sokféle állást, tisztséget, tehát lemondok az Akadémia elnökségéről. ... Kérem, nekem hatféle állásom, illetőleg tisztségem van. Aelnöke vagyok a Természettudományi Társulatnak, az Írói segélyegyletnek, az Eötvös kollégiumnak kurátora vagyok, azonkívül elnökölök a tanárképzőben és naponta két órát tanítok a technikán. Azonkívül a saját laboratóriumban is kell dolgoznom s így abszolúte nem csodálható, hogy igyekszem megszabadulni, amitől lehet. Megnyugtathatom az érdeklődőket, hogy az akadémiai elnökségen kívül más állásomról is le fogok mondani*” (1905. október 11.)

Volt, amiről nem mondott le, többek közt — meglepő módon — a Magyar Írók Segélyegylete elnöki székéről sem.

De megértjük ezt, ha meghallgatjuk a segélyegylet EÖTVÖS halála alkalmából írott levelét, mert ennek alapján bátran állíthatjuk EÖTVÖS Lorándot nemcsak mint tudóst, hanem mint embert is példaképpül kortársainknak:

„*Elhunyt elnökünk nemcsak a mi bensőséges szeretetünknek és ragaszkodásunknak volt méltó tárgya, hanem köztisztelőben állt az egész Magyar hazában, úgy a tudományos körök előtt, melyeknek egyik vezető szelleme volt, mint társadalmi téren, — a neve ismert és tisztelt volt a művelt külföld előtt is, hiszen tudományos munkásságával beírta nevét a világ művelődéstörténetének éremtáblájára.*

De bármily nagy volt is EÖTVÖS Loránd mint tudós, bármily kiváló tevékenységet fejtett ki, mint kulturpolitikus, mi ő benne az embert, az egész embert és talpig férfit, s a melegszívű emberbarátot ismertük és szerettük legjobban. Mert EÖTVÖS Loránd nemcsak a fényes értelmi erőt, az olthatatlan tudománysszomjat s a pihenni nem tudó munkakedvet örökölte nagyszerű atyjától, a legnagyobb Magyar szellemek egyikétől, EÖTVÖS Józseftől — hanem a melegen érző szívet is, mely telve volt mindent megérteni és mindent megbocsátani tudó szeretettel.

...Emlékezetét meg fogja őrizni, s bizonyára fényesen megörökíti a Magyar közélet, a Magyar tudományos világ. E fórumok részéről dús babér, pompás szobor, fényes beszédek díszje jár ki neki — a mi részünkről egy minduntalan megújuló meleg könnycsepp, szívünk mélyén egy zug, hol a szerető visszaemlékezésnek örökmécsese ég.”

Tisztelettel kérem Egyesületünk és a jelenlévő intézmények képviselőit, helyezték el a síron a megemlékezés koszorúit.

AZ ELNÖKSÉG 1998. MÁRCIUS 17-I ÜLÉSE

Az évi rendes közgyűlésünket megelőző utolsó elnökségi ülésünket tartottuk március 17-én. Ennek megfelelően zsúfolt napirenddel, és a közgyűlésre „kihagyozottnan” zajlott le az ülés.

Az első, egyébként is szerteágazó napirendi pont a közgyűlés előkészítése volt. Ennek keretében a Szavazatszámoló Bizottság elnöke, REZESSY Géza bejelentette,

hogy a levélszavazás útján történt alelnökválasztás eredményes volt, és a szavazatok 70%-ával MESKÓ Attilát választotta meg a tagság.

Az alapszabály-módosítás előkészítése témakör kapcsán részletesen megtárgyalta az elnökség a közhasznú szervezetté alakulás kérdését. Taglaltuk az előnyök (befizetések után kiadható adózási kedvezményre jogosító igazolások,